

Výuka v terénu GD 3,4

Digitální model terénu – Výpočet a vyrovnání polygonového pořadu

Souřadnice bodů polygonového pořadu se vypočtou s vyrovnáním metodou nejmenších čtverců (MNČ). Podmínkové vyrovnání, výpočet v Matlabu (podle přednášek Geodézie 4) bez řešení přesnosti souřadnic, apriorní hodnota $\sigma_0 = 1$, $\sigma_\omega = 1,4$ mgon (úhly), $\sigma_d = 2$ mm (délky), váhová matice je diagonální, na diagonále jsou reciproké hodnoty veličin σ_d^2 , σ_ω^2 , pracovní jednotky jsou metry, radiány.

Počáteční bod $P = 1$, koncový bod pořadu $K = k$, počet bodů pořadu je k . Přetvořené podmínkové rovnice (2 souřadnicové + úhlová) a jejich maticový zápis

$$\mathbf{D} \mathbf{v} + \mathbf{u} = \mathbf{0}.$$

Výsledkem řešení kritéria metody nejmenších čtverců $\mathbf{v}^T \mathbf{P} \mathbf{v} = \min$ při splnění přetvořených podmínkových rovnic jsou opravy

$$\mathbf{v} = -\mathbf{P}^{-1} \mathbf{D}^T (\mathbf{D} \mathbf{P}^{-1} \mathbf{D}^T)^{-1} \mathbf{u}.$$

Vyrovnaná měření jsou $\mathbf{L}_v = \mathbf{L} + \mathbf{v}$, vektor měření \mathbf{L} získáme úpravou měření před výpočty.

Podle uspořádání prvků matice \mathbf{D} obsahuje vektor oprav nejprve opravy $(k - 1)$ měřených délek a pak následují opravy (k) měřených vrcholových úhlů. První dva řádky matice parciálních derivací \mathbf{D} bez posledního sloupce jsou stejné jako při řešení přesnosti koncového bodu volného polygonového pořadu (viz přednášky a skripta z Geodézie 4) - nelineární zprostředkující vztahy pro určení kovarianční matice koncového bodu pořadu definují i dvě podmínky pro rozdíl souřadnic koncových bodů pořadu. Třetí podmínkou (poslední řádek matice \mathbf{D}) je úhlová podmínka (lineární).

Matice \mathbf{D}							
$\cos \alpha_{1,2}$...	$\cos \alpha_{k-1,k}$	$-\Delta Y_{1,k}^0$	$-\Delta Y_{2,k}^0$...	$-\Delta Y_{k-1,k}^0$	0
$\sin \alpha_{1,2}$...	$\sin \alpha_{k-1,k}$	$\Delta X_{1,k}^0$	$\Delta X_{2,k}^0$...	$\Delta X_{k-1,k}^0$	0
0	...	0	1	1	1

Polygonový pořad se nejprve vypočte jako volný, dostaneme přibližné souřadnice Y^0, X^0 . Jednotlivé uzávěry jsou po řadě rovny $-O_x, -O_y, -O_\omega$ (odchyly v souřadnicích a úhlová odchylka jsou definovány *má býti - jest*). Vyrovnaná měření musí splnit podmínky při výpočtu vyrovnaných souřadnic - souřadnice bodu K jako zadané a úhlový uzávěr je nulový (druhý výpočet oprav). Nakonec se vypočte empirická hodnota

$$\sigma'_0 = \sqrt{\frac{\mathbf{v}^T \mathbf{P} \mathbf{v}}{3}}.$$

Podruhé se vypočtou souřadnice rovnoměrným rozdělením úhlové odchylky na jednotlivé vrcholy pořadu a rozdělením odchylek v souřadnicích úměrně absolutním hodnotám souřadnicových rozdílů a oba výpočty se porovnají (tabulka, obrázek).

Geometrické parametry a kritéria přesnosti polygonového pořadu: 1. Připojovací body (ZPBP, ZhB), 2. mezní délka strany 50-400 m, 3. mezní délka pořadu 1 500 m, 4. mezní poměr délek sousedních stran v polygonovém pořadu je 1:3.

Mezní odchylka v uzávěru polygonového pořadu:

a) úhlová $0,01 \cdot \sqrt{k}$ [gon],

b) polohová $0,006 \cdot \sqrt{\Sigma d}$ [m],

kde

k je počet bodů pořadu včetně bodů připojovacích

Σd je součet délek stran pořadu v metrech.

Nadmořské výšky se určí výpočtem pořadu trigonometrické nivelace. Jednostranně zaměřený trigonometrický výškový rozdíl se vypočte podle vzorce

$$h = d_s \cos (z - \varphi/2) + h_i - h_r$$

d_s (z) je šikmá délka (zenitový úhel)

h_i (h_r) je výška přístroje (cílového znaku)

φ je středový úhel tížnic.

Výpočte se převýšení tam a zpět, výsledné je průměr. Mezní odchylka v rozdílu dvojího měření převýšení je $0,087 d_{km} + 0,005$ [m]. Výšky bodů se určí vyrovnáním naměřeného celkového převýšení $\sum h$ na dané převýšení ($H_B - H_A$) zaměřených koncových bodů (TB, ZhB, nivelační body). Rozdělení výškové odchylky $\delta = (H_B - H_A) - \sum h$ mezi daným a měřeným převýšením je úměrné kvadrátům délek stran pořadu. Odchylka δ nesmí překročit hodnotu $0,080 \cdot \sqrt{\sum d_{km}^2} + 0,10$ [m]; konstanta 0,10 platí mezi body polohových bodových polí, mezi nivelačními body platí 0,015 m.